

4. závod 13. ročníku Znojemského běžeckého poháru (ZBP)

„Předvánoční běh pod Pálavou“ Perná

17.12.2016

ELEKTROMONTÁŽE
REVIZE
František Kolínek
Perná

Odkazy na fotogalerie:

http://mt03.rajce.idnes.cz/PERNA_Beh_pod_Palavou/

Tisk:

Perná sobota v Perné. Z inverze se vynořili nejdříve Petr a Vévodová

17.12.2016 | Zdeněk Smutný

Cestou do Perné jsme kolem sebe viděli jen šedivou clonu z mlhy a teplota kolem tří pod nulou jasně dávala najevo, že to asi nikde nebude lepší. A bohužel ani na Pálavě se mlha nerozplynula. Nedá se nic dělat, lepší to asi teď nebude. Inverze vládne teď skoro všude, ale to běžce rozhodně odradit nemohlo, proto bylo kolem startu a ve zdejších kulturním domě již od rána pořádně živo.

Jiří Petr si diktoval své tempo

Brzy po startu se podle svého zvyku Jiří Petr /Salomon – Suunto – 36:25/ odtrhl od startovního pole a nikým neohrožován si v pohodě doběhl pro vítězství.

Za ním se na dohled držel Pavel Hrdina /AK Perná – 37:01/ a jen si hlídal druhé místo před třetím borcem v cíli Ondřejem Novotným /VSK UNI Brno – 37:19/.

Martina Vévodová neměla konkurenci

Stejným způsobem jako Jiří Petr mezi muži si vedla mezi ženami také Martina Vévodová /AK Perná – 44:11/. S velkým náskokem, když jejími soupeři byli pouze chlapi, s přehledem zvítězila.

Ovšem na druhém místě doběhla Barbora Kopřivová /TJ Přisnotice – 45:40/, to je letos nové jméno mezi běžkyněmi na jižní a střední Moravě a právě ona se začíná velmi rychle prosazovat na stupně vítězů, což je skvělé, protože dobrých běžkyň tu pořád potřeba víc a víc. Třetí místo si pak zkušeně pohlídala Lenka Jančaříková /AAC Brno – 45:59/.

Tradice rodinného závodu trvá již 34 let

Malebná vesnička Perná u Mikulova, rozložená mezi vinohrady pod Pálavskými vrchy, není známá jen skvělým vínem, ale mezi běžeckým světem zejména výbornými běžci.

Ať už se jedná o bratry Kolínkovy, rodinu Kopeckých, Sudických, tragicky zesnulého Frantu Cyprise a řadu dalších. A že tito všichni jmenovaní jsou zároveň skvělými organizátory, o tom svědčí pravidelně vysoká účast závodníků z celé Moravy, přilehlých rakouských krajů a i z Čech a Slovenska, na jimi pořádaných závodech.

Tuto sobotu vyrazila na zdejší těžkou trať již 34. ročníku Běhu pod Pálavou opět řada běžců všech kategorií, od nejmenších dětí až po nejstarší veterány.

Děti běhaly okruhy na místní návsi, ženy a muže čekalo 10,1 km po kopcích okolních vrchů.

Bohužel se díky mlze a inverzi nedalo užít naplno zdejší krásné přírody, protože opravdu nebylo nic moc vidět. Takže letos se nedalo shlédnout z kopců do kraje na rozsáhlé Novomlýnské vodní nádrže, prastaré památky Dívčích hradů i Sirotčího hrádku, úrodné vinohrady a na řadu dalších pamětihodností i přírodních památek v chráněné rezervaci. Nedá se nic dělat. Příroda byla proti.

Do Perné před Vánočními svátky jezdí všichni rádi

Běh pod Pálavou je obrovská tradice a před Vánoce se snad ani nikam jinam nejezdí. Aspoň tedy my ne. To je zákon. A řídí se jím čím dál víc běžců z jižní Moravy a blízkého okolí.

„Nahoru do kopců jsem se moc nešetřil, ale dolů už jsem si dával pozor a jen kontroloval první místo,“ přiznal se mi po závodě Jiří Petr. „Přece jen mě tahá sval v hýždích a tak jsem, si dával větší pozor, abych to nezhoršil.“

„Moc dobře mi to dnes nešlo. Zřejmě to bude tím, že jsem přibral nějaké to kilo,“ vtipkoval poměrně spokojeně Pavel Hrdina.

„Asi na čtvrtém kilometru se mi spustila z nosu krev, tak jsem ji spíš zastavovala, než abych pořádně běžela,“ řekla mi Martina Vévodová. „Byla jsem dost nachlazená a ještě to přece jen není v pořádku.“

„Běhám asi tři roky, ale až poslední rok a půl se tomu věnuji pořádně,“ usmívala se Barbora Kopřivová. „Tady jsem vlastně úplně poprvé a moc se mi trať líbila. Ráda běhám v takovém terénu.“

„Já si spíš dávala pozor, kam šlapu, než abych hlídala, jak daleko jsou přede mnou soupeřky,“ s nadhledem mi hlásila Lenka Jančaříková. „Po těch kamenech nahore v kopcích se mi dobře neběželo a nechtěla jsem spadnout někam do údolí, kdybych špatně šlápla. Ale jinak jsem se svým výkonem docela spokojená.“

Ovšem spokojenost se závodem a hlavně s partou lidí, která se v Perné schází, zněla snad ze všech úst. Ono v Perné ani tak moc nejde o výkony, jako o setkání s kamarády.

Proto se do této vísky pod Pálavskými kopci před Vánoce musí, i kdyby trakaře padaly. Máme to tam prostě rádi!

Autorem článku je Zdeněk Smutný, zkušený a zásadový trenér z Nemojan, který se již 40 let věnuje běhání. Trénování jiných a častá účast na závodech se staly součástí jeho životního stylu. Často se liší svými názory od ostatních a mnohdy jde tvrdohlavě proti zkonstatěným názorům některých lidí. Jeho pravidelně všeobecné tréninkové plány najdete na stránkách [AK Drnovice](#).